

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Sanctæ Genovefæ, & Archidiacono, & Magistro P. Peverel Canonico
Parisiensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

debere diocesana lege subiecta, sicuti Ecclesie illæ suis subiunguntur Episcopis quæ ad quadam monasteria pertinent quæ sedem apostolicam nullo respiciunt mediante. Ad quod fuit ex parte vestra responsum quod libertas per præfatum privilegium Ecclesie vestre concessa non solum ad caput debet referri, verum etiam ad membra ipsius extendi, quia illud quod continetur in eo, *Chrisma, oleum sanctum, consecrationes altarium & Ecclesiarum & ordinationes Clericorum qui ad sacros ordines fuerunt promovendi, à quocumque malueritis catholico suscipietis Episcopo*, ad minores est Ecclesias referendum, cum in majori Ecclesia baptismus minime celebraretur, ratione cuius chrisma & oleum sancti sunt potissime opportuna, & ad consecrationes altarium & subditarum Ecclesiarum & ordinationes etiam Clericorum tam membrorum quam capituli semper consueveritis vicinos Episcopos convocare. Unde si quantum ad ista, quæ sine ministerio Episcopi fieri non possunt, minores Ecclesie sunt exemptæ, multo fortius quantum ad alia intelligi debent libertate gaudere quæ sine officio Episcopi possunt expediri, cum indulgisse videatur minora qui majora concessit. Adiecit insuper procurator prædictus quod si non sufficerent supradicta, tanto tempore usque fuerat Ecclesia vestra tam in capite quam in membris huiusmodi libertate quod legitima esset super ea contra prædictum Episcopum præscriptione munita. Nam ad exequendum prædicta quæ, sicut supra dictum est, non possunt nisi per Episcopum expediri, semper quos voluit Episcopus convocavit. Alia verò, utpote Clericorum institutiones & destitutiones eorum, tam Clericorum, quam laicorum coactiones, & decisiones causarum tam criminalium quam civilium, semper exercuit per se ipsam. Sacrista etiam & hebdomadarij Ecclesie vestre sacerdotes & Clericos subditarum Ecclesiarum ad synodum evocant bis in anno, & eis synodalia dant præcepta, & corrigunt tam in Clericis quam in laicis quæ inveniunt corrigenda. Præterea minores Ecclesie adeo sunt annexæ majori quod sunt de corpore præbendarum & etiam dignitatum ejusdem, quæ in villa Brivatensi oblationes & decimas recipit, injungit poenitentias, & recipit ad sepulturam defunctos, licet sint ibi alie quædam Ecclesie quæ ab ipsa omnino dependent, propter multitudinem populi, ad succursum. Ceterum cum Claromontensis Episcopus terram suppo-

nit ecclesiastico interdicto, in Ecclesia vestra & in membris ipsius divina officia celebrantur, nec unquam in officiis ecclesiasticis Claromontensis Ecclesie consuetudinem imitantur. Nos igitur iis & aliis quæ coram nobis fuere proposita plenè auditis ac perspicaciter intellectis, quia præfatum privilegium in duobus locis plenariam Ecclesie vestre continere perspeximus libertatem, de fratrum nostrorum consilio ipsam in capite liberam omnino esse decrevimus, ut nulli unquam in spiritualibus teneatur præterquam Romano Pontifici respondere. Membra verò ipsius adjudicavimus Episcopo memorato fore lege diocesana subiecta, illis duntaxat exceptis super quibus vos probare poteritis legitima præscriptione munitos. Quia verò privilegium meretur amittere qui concessa sibi abutitur potestate, nisi libertate vobis concessa curaveritis bene uti, ut ex ea propter absentiam correptoris non capetis licentiam delinquendi, sed potius propter gratiam largitoris benefaciendi materiam assumatis, illo vos privilegio noveritis esse privandos, præsertim cum à nullo prædecessorum nostrorum fuerit innovatum. Nulli ergo &c. hanc paginam nostre diffinitionis infringere &c. usque in finem. Datum Laterani v. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno undecimo.

ABBATI SANCTÆ
Genovesæ, & Archidiacono, & Magistro
P. Peverel Canonico Parisiensi.

DE prudentia dilectorum filiorum Abbatum sancti Victoris, Decani, & magistrorum Roberti de Corzon Canonici Parisiensis non possumus non mirari, quod cum super negotio dilecti filij Morinensis electi per litteras nostras certa forma fuerit illis expressa per omnia consona rationi, eam ipsi pro suæ voluntatis arbitrio exceperunt. Nam cum fuerit ipsis injunctum ut illos tres electores, in quos Canonici Morinenses potestatem Episcopum eligendi contulerant, astringerent vinculo juramenti dicere veritatem quot ex Canonicis examinationis tempore in præfatum convenerunt electum, & si tres simul aut duo saltem ex ipsis jurati dicerent quod Canonicorum major pars convenerat in eundem, iidem contradictorius silentium imponere non differrent, & si per eorum depositiones constaret dictum electum extitisse à paucioribus nominatum, tunc demum diligenter audirent quicquid utraque pars proponeret

Epist. 114.
De electione
Episcopi Morinensis
Vide supra
Epist. 43.

ad probandam formam secundum quam eligendi præfatis tribus electoribus potestas asseritur fuisse concessa, & si foret sufficienter ostensum quod de gremio Ecclesie secundum formam sibi datam deberent eligere in quem omnes vel major & sanior pars Capituli conveniret, ipsi electionem ejus omnino cassarent; alioquin quod de ipso factum est ratum habentes, contraditores per censuram ecclesiasticam ab ejus impetitione compescerent appellatione remota, ipsi, sicut ex litteris eorum accepimus, illos tres electores ad suam præsentiam evocarunt, & primo duobus eorum & tertio postmodum in ipsorum præsentia constitutis, ab eis sub jurjurando fideliter & sollicitè de numero Canonicorum Morinensium qui dicebantur electum nominasse prædictum studuerunt inquirere veritatem. Sed quia ipsi videbantur quandoque loqui eundem & excogitatum sermonem, quandoque etiam vacillantes, ipsum multimodis variabant, in tantum ut quanto examinabantur fidelius, tanto minus fidei afferebant, iidem interloquendo dixerunt ad alium esse articulum procedendum, forma mandati nostri penitus prætermissa. propter quod pars electi sentiens se gravari, ad nostram audientiam appellavit, ex parte nostra firmiter inhibens iudicibus memoratis ne ulterius in negotio ipso procedere attentarent. At ipsi appellationi ejusdem minime deferentes, in ipso negotio procedere decreverunt. Ex præmissis autem evidenter apparet nos in ipsa commissione tres articulos distinxisse, utrum videlicet per depositiones trium electorum vel saltem duorum ex ipsis plures ex Canonicis in præfatum electum concordasse claresceret, an pauciores ex ipsis in eundem convenisse constaret, vel neutrum per attestaciones hujusmodi probaretur, & in duobus quidem articulis, scilicet primo & ultimo, electionem ipsius ratam haberent, contraditoribus ejus perpetuum silentium imponendo, in unico vero, videlicet medio, ipsius electionem cassarent, dummodo constaret quod sub hac forma fuisset tribus electoribus potestas eligendi concessa, ut videlicet illum de gremio Ecclesie Morinensis eligerent in quem major & sanior pars Capituli concordaret. Porro, sicut ex depositionum transcriptis, quæ nobis tam sub sigillo dilecti filij Gualæ sanctæ Mariæ in Porticu Diaconi Cardinalis apostolicæ sedis Legati quam venerabilis fratris nostri Silvanectensi Episcopi

Tom. II.

& plurium aliorum nobis transmissa fuere, comperimus, major pars Canonicorum Morinensium qui examinationis tempore aderant, in præfatum convenit electum. Et ideo delegati prædicti, sive depositionibus testium fidem præbere, sive fidem adimere voluissent, profectò secundum formam præscriptam electionem ipsius debuissent ratam habere, cum non probato quod minor pars convenisset in illum, inutiliter etiam probaretur quod secundum formam sibi datam tres electores illum debuissent eligere in quem major pars Capituli conveniret. Quocirca ne præfata Morinensis Ecclesia ulterius aggravetur laboribus & expensis, & tam in spiritualibus quam in temporalibus ingens detrimentum incurrat, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus partibus convocatis, ad majorem cautelam originales testium depositiones faciatis vobis à præfatis iudicibus exhiberi, & transcripta quæ vobis sub bulla nostra dirigimus cum originalibus conferentes, si hæc illis inveneritis concordare, quicquid post appellationem à præfato electo ad sedem apostolicam interpositam contra eum inveneritis attentatum, sublato cujuscumque contradictionis & appellationis obstaculo decernatis irritum & inane, quodque de ipso factum est solemniter confirmantes, contraditoribus ejus perpetuum silentium imponatis, & denunciatis Archiepiscopo suo ut ipsum non differat in Episcopum consecrare, illum præbenda Morinensis Ecclesie spoliante qui se spontaneus ad hanc pœnam, si forsitan in probatione deficeret, obligavit. Quod si forsitan ipsi delegati vobis infra decem dies postquam fuerint requisiti attestaciones noluerint vel nequiverint exhibere, vos nihilominus fidem adhibentes rescriptis, maxime cum secundum tenorem litterarum quas ipsi nobis miserunt intentionem suam non fundaverit pars adversa, juxta præscriptam formam in ipso negotio procedatis, similiter processuri si forsitan, quod non credimus, originalia discordaverint aliquatenus à rescriptis, dummodo non sit per illa probatum quod minor pars in præfati electi nominatione convenerit; quia secundum legitimas sanctiones auctore non probante, is qui convenitur, etsi nihil prætulerit, debet absolvi. Quod si non omnes &c. duo vestrum ea nihilominus exequantur. Datum Laterani 14. Kal. Februarij pontificatus nostri anno undecimo.

K k